

CANTO - 17

Virappan shows the treasure to other dacoits

61. **I**n this search, he found the treasure he sought.
With boundless joy blinding both his eyes,
He carefully surveyed everything there!
Mistaking me to be a Vezham soldier,
He gave it to me to hand it over
To Kuppan, the charioteer!
Congratulating him I brought it here!"
He showed the treasure chest to his colleagues.
62. **S**urveying it with a sinister smile,
A dacoit said, "People are used to speak ill
Of all robbers in general! This treasure
Was hunted for and handed over
To you by Narikkannan; but none'll find fault
With him! They'll, accuse you for the theft!
Men are made themselves by hoarders of wealth!
When the system is changed, there'll be no thieves."
63. **A**nother dacoit gave a very different view:
"I feel they're really cunning men!
They create ample chances for the theft
And also many a temptation for it!
Then they bluntly accuse us as thieves
And thereby put us in prison cells.
The higher-ups in the ladder of society
Thus wriggle out of their own dacoity".

64. **வீரப்பன்** கூறுகின்றான் “என்தோ ழர்காள்!
வேலனுக்கு நானளித்த தொன்று மில்லை.
ஆர்அப்பன் என்பதையும் அறியான் வேலன்!
ஆத்தாவும் அதைக்கூற விரும்ப வில்லை!
நேறிற்போய் இருவரையும் காணு தற்கும்
நெஞ்சமோ ஆவலடை கின்ற துண்டு!
சீரில்லை என்னுடம்பின் நிலையில்! என்ன
செய்வதென எண்ணுகின்றேன்! பேழை தன்னை
65. **“நா**ன்திறந்து பார்த்ததிலே விலையு யர்ந்த
நகைஆடை, அழகியவாள் முடி இவைகள்.
வான்திறந்த உடுக்கள்போல் கதிர்போல் கண்டேன்!
மன்னர்தரும் பட்டையமும் ஒன்று கண்டேன்!
ஈன்றானின் சொத்தாக அதனை என்றன்
எழில்மகனுக் குச்சேர்க்க இங்கு யார்க்கும்
தோன்றாத இடத்தினிலே புதைப்பேன், பின்பு
சொல்லுவேன் இருக்குமிடம்” என்று சொன்னான்.
66. **“ஆ**ண்டவரே, நும்மனைவி எங்க என்னை
அடியேங்கள் உடன்பிறந்த வேலன் ஆன
ஈண்டுள்ள இருவரையும் அறியேம் யாரும்!
இன்பமுறும் மனைவியார் உமை விலக்கிப்
பூண்டுள்ள உறுதியோ பெரிது! தாங்கள்
போகாமல் இருந்ததுவும் புதுமை ஆகும்!
ஊன்தளர்ந்தீர் உடல்தளர்ந்தீர் இனியும் செல்ல
ஒப்பீரோ?” என்றுரைத்தார் நட்புக் கொண்டோர்.
67. **“நீ**ங்களெலாம் இங்கிருப்பீர், பேழை தன்னை
நிலையாக ஓரிடத்தில் மறைந்து வைத்துத்
தாங்காத ஆவலினைத் தவிப்ப தற்குத்
தனியாகப் புல்லூர்போய் வருவேன்” என்று
வாங்கியதோர் வில்லைப்போல் வளைந்த மேனி
வானுயர்ந்த குன்றுபோல் நிமிர்ந்து நின்றான்;
ஓங்கியதோள் மீதினிலே பேழை தன்னை
உம்மென்று தூக்கினான்; உடன் நடந்தான்!

64. **Virappan** said, "My dear friends!
To my son I haven't gifted anything!
He doesn't even know his father;
Attal also wishes not to reveal this!
I have an urge to meet them both-
Would they welcome such a come-together?
I was not as I was of yore,
I'm perplexed knowing not what to do!
65. **"Looking** into the treasure chest, I found
Precious jewels, garments, artful sword
And crown-all glitt'ring like the sun and stars!
A bronze plate royal edict I saw!
Now I want to bequeath it to my son-
Hence I will stash it underground,
In a place unknown to anyone else!
But I shall let you know later on, my friends!"
66. **"Lord** and Master! Your wife is our mother,
And your son is our own brother!
Though both are yet unknown to us,
We realize your wife's marvellous fortitude
In avoiding you; and truly amazing it is,
That you keep away from your spouse.
At this age when senility has set in
Better it is to be with them," said his friends.
67. **"You** all be here. I'll hide this treasure
In a secluded place and proceed
To Pullur to meet my wife and son
Since I'm homesick!" said he movingly!
Like a bent bow, his frame was bent-
But, then, stood erect like a majestic mount!
Flexing his muscles, he lifted the treasure
And carried it to a distant spot.

இயல் - 18

வேலை முதலியவர்க்குச் சீனி என்னும் கணக்காயர்
நாட்டின் உண்மை செப்பினார்.

68. சீனியெனும் கணக்காயர் வீற்றி ருந்தார்
சேணுயர்ந்த ஆலடியில்! எதிரில் சிங்கம்
போனியிர்ந்த பார்வையினான் வேலன், மற்றும்
புலியிளைஞர் அமர்ந்திருந்தார்! கணக்கா யர்தாம்
தேனிகர்த்த தமிழாலே புதிய செய்தி
செப்பினார்: "இளைஞர்களே அன்புள் ளாரே
ஏனிந்த நாட்டின்மேல் வேழ நாட்டான்
எழுப்பினான் தன்படையை? அதுவு மின்றி
69. "பெருமைமிகு கதிரைவேல் மன்னன் மீது
பின்னிருந்தே எவன்ஈட்டி தன்னை எய்தான்?
அரசியினைக் கொன்றவன்யார்? அரசர் பெற்ற
அன்னத்தைக் கொலைசெய்ய நினைப்போன் யாவன்?
திருநிறைந்த கதிர்நாட்டின் அரச னென்று
திகழுமுடி தனைச்சூட இந்த நேரம்
அரண்மனையின் நடுவினிலே வேழ நாட்டின்
அரசனெதிர் நின்றிருப்போன் எவன்கண் டரோ?
70. "கதிர்நாட்டின் மேலந்த வேழ நாட்டான்
கடும்பகைகொள் வச்செய்தோன் நரிக்கண் ணன்தான்!
முதுகினிலே பின்னின்று ஈட்டி எய்தோன்
மொய்குழலைக் கொலைசெய்தோன், அன்னந், தன்னை
எதிர்ப்பட்டால் கொலைசெய்ய இருப்போன் அன்னோன்
இப்போது மணிமுடியும் பெறப்போ கின்றான்!
மதியுடையாய் வேலனே உன் அன் னைக்கும்
மாக்கொடுமை நரிக்கண்ணன் ஆக்கக் கூடும்.

CANTO - 18

Seeni, the school master, unfolds the background of war.

68. **S**eeni, the school master, was seated
On the platform under a banyan tree.
In front of him, Velan stood like a lion,
And his colleagues like so many panthers!
The master then informed them the news:
"My dear young men! Know you now
Why the Vezham king waged war against us?
You would better know the whole background.
69. **"W**ho conspired the death of Katiraivelan?
And who drove the spear on his back?
Who killed the queen? And who is now hunting
For Annam, the heir-apparent to the throne?
Do you know who is cringing before
The Vezham king in our palace now,
Praying for his help to become the king
Of our gallant Kadir Nadu?"
70. **"I**t was Narikkannan who sowed the seed
Of aversion in the mind of the Vezham king!
It was he who killed our king from behind
And brutally slew our beloved queen!
Annam, their daughter is his latest target!
Now he is to crown himself the king!
Dear Velan! The life of your mother
Might be at stake in his cruel hands!"

இயல் - 19

வேலா உன்அன்னை ஆத்தாக் கிழவியைக் காப்பாற்ற
நீ உடனே போ: என்றான் கணக்காயன்.

71. “உன்அன்னை ஆத்தாவைக் காப்ப தற்கோ
உடனேபோ! இந்தாவாள்! குதிரை தந்தேன்!
என்கலைகள் என்னுயிரைக் காக்க! நாட்டின்
இகழ்ச்சியினைப் போக்குக! நீ புகழ்ச்சி கொள்க!
பின்உனக்கு வேண்டுமெனில் இங்கி ருக்கும்
பிறதோழர் துணைபுரிவார். விடைபெற்றுக்கொள்”
என்றுரைத்தார். வாள்எடுத்துக் குதிரை ஏறி
எதிர்வணங்கிப் புல்லாரே அதிரச் சென்றான்.
72. “ஐயாவே வேலனுக்குத் துணையாய்ச் செல்ல
ஐந்தாறு குதிரைகளை எமக்கிப் போதே
கையாலே இவைஎன்று காட்டி விட்டால்
கண்ணாலே பார்த்திடுவோம் அவன ழைத்தால்
நெய்யாலே மூண்டெழுந்த நெருப்பைப் போலே
நெஞ்சாலே கொள்கின்ற விசையி னோடு
வையாலே ஆனதொரு பகைமேற் செல்வோம்
வாளாலே தங்கள்புகழ் வளர்ப்போம்” என்றே.
73. இருகைகூப் பிச்சொன்னான் ஒருசேய்! அங்கே
இருக்கைவிட் டெழுந்தொருசேய் அறிக்கை செய்வான்:
“வருகைக்குக் காத்திருப்பான் ஐயா; வேலன்
வாழ்க்கைக்கும் உதவாது தாழ்க்கை செய்தால்!
பருகைக்கு நஞ்சளித்த பழிக்கை ஏற்பேன்;
பதைக்கையிலே தடுப்பீரோ? இதைக்கை விட்டால்
அருள்கைக்கு நாளெதுதான்? என்மேல் வேலன்
அன்புகைக்கும்; அவன்பகைக்கும் கைவ லுக்கும்.

CANTO - 19

Seeni orders Velan to rush and save his mother

71. **T**o save the life of Attal, your mother,
Rush at once! Use this sword! Take my horse!
I know how to defend myself! Better
Save our country! Attain fame and honour!
Your colleagues here are prepared to render
All the assistance you need! So, bid farewell!"
At this behest, he took the sword,
And rode the steed storming the Pullur pass.
72. **D**ear, Master! Kindly give for our use
Five or six horses at once
And brief us on steeds allotted to each
So that we can now have a look at them;
At Velan's call we should be prepared to rise
Like a ghee-fed flame soaring high!
We would brave the formidable foes-
And enhance your fame with our swords!"
73. **S**aluting with folded hands, one ward said-
Rising from his seat, another approved it:
"Master! Velan'll be anxiously awaiting us.
A moment's delay might cost his life!
It'll be like offering him poison to drink.
At this hour of crisis, should you dissuade?
A golden chance to help him! Else, no sense
In being his bosom friend! His foes might score success!"

74. “**போ**மாறு தலையசைப்பீர்” என்று சொன்னான்!

புதுமாறு தலைவேண்டும் ஒருவன் நின்றே,
 “ஆமாறு நாழுணர்ந்தோம். வேலன் அங்கே
 அழுமாறு தலையிடா திருந்து விட்டால்,
 ஏமாறு தலையடைந்த இந்த நாட்டின்
 எழில்மாறும்! நிலைமாறும்! ஆட்சி மாறும்
 நாம்ஆறு தலையடைய நரியின் நோக்கம்
 நகுமாறு தலையிடுவோம் நவில்க” என்றான்.

75. **பொ**றுத்திருப்பார் வாழ்ந்திருப்பார்! இந்த நாட்டில்

புகுந்திருப்பார், இங்கிருப்பார் தம்மை யெல்லாம்
 நிறுத்திருப்பார்; இலேசென்று நினைத்திருப்போர்,
 நிகழ்வதைக்கண் திருப்பாது பார்த்திருப்பார்!
 குறித்திருப்பார் ஆத்தாவைத் தீயோள் என்று
 குளிர்ந்திருப்பார்; அவளிறந்தால்! செம்மல் வேலன்
 மறந்திருப் பார்வைகாணா திருப்பார், காண்பார்!
 மறைந்திருப்பார், கையிருப்பார் அறிவார் என்றான்.

74. **A**nother ward of revolutionary thoughts, begged:
 "Kindly nod your head and give us consent.
 We're now clear as to what steps to be taken.
 If we tarry a bit, it'll land Velan
 In deep distress! Our pretty Kadir Nadu
 Will lose its lustre and its very freedom!
 For settling accounts, let us enter
 So that Nari gets ignominious defeat!"
75. **T**hose with forbearance will be successful;
 By now our aliens would have weighed us all!
 To them we look too small! Without a wink
 They would have surveyed all that happened!
 Describing Attal as a wicked woman
 They'll rejoice at her death! Mighty Velan
 Might have cast his fierce look on his foes.
 He has to face hidden arms! Sudden assaults!"

இயல் - 20

புல்லாரிச் சிறு குடிசையில் ஆத்தாவும் அன்னமும்.

76. புல்லாரிற் சிறுகுடிசை தனில்இ ரண்டு
புண்பட்ட நெஞ்சங்கள் ஒன்றை யொன்று
நல்லுரையில் தேற்றியிருந்தன. அவற்றில்
நரைப்பட்ட ஆத்தாளின் நெஞ்ச மொன்று!
வல்லாறு குறிவைத்த புறாப்போல் வாழும்
மலர்க்கொடியாள் அன்னத்தின் உள்ள மொன்று!
சொல்லிஅழு தாள் ஆத்தா; ஆற்றாள் கண்ணீர்
சொரிந்தமுகின் ராளின்னும் பெண்ணை நோக்கி,
77. “அன்னத்தின் கண்ணினிக்கும் மகனைத் தேடி
ஆவணியில் மணமுடித்துத் தைப் பிறப்பில்
மன்னியசிங் கஞ்சமந்த தவிசில் ஏற்றிக்
கதிர்நாட்டின் மணிமுடியை அவளுக் காக்கி
என்கண்ணால் பார்த்துள்ளம் மகிழ்வே னென்ற
எழில்மன்னன் மொழிஎண்ணி அழுவே னாநான்?
அன்னவனின் திருத்தோளும் அகன்ற மார்பும்
அழிவுற்றதை எண்ணி அழுவே னாநான்?
78. “அருமைமகள் தனக்கேற்ற அன்ப னோடும்
ஆணிப்பொன் கட்டில்எனும் சேற்றி னுள்ளே
எருமைஎனக் கிடந்தின்பம் நுகரு கின்ற
எழில்நாளை நான்காணப் பெறேனோ என்ற
பெருமாட்டி மொழிஎண்ணி அழுவே னாநான்?
பிள்ளைக்கு நஞ்சூட்டும் தாய்போல் அந்த
நரிக்கண்ணன் வஞ்சித்துக் கொன்ற போது
நாளற்றுப் போனதெண்ணி - அழுவே னாநான்?

CANTO - 14

*Vezham king meets Narikkannan who lets
out a bag of tales*

42. **M**essengers Nari then dispatched in haste
In search of Annam, Attal and treasure chest.
While thus he was taking stringent measures
By chance, the king met him in the palace.
He was adorned with pearl-studded breast shield
Stalking like a striding mountain!
Narikkannan rose in pretended reverence,
But poured forth a string of blatant lies!
43. **"Y**ou protected me and made me the Chief
Of all the four wings of your armed forces!
Knowing well I'm guileless, good and faithful
Sans falsehood, hypocrisy and back-biting,
Tasks of trust and might you fondly assigned!
When I wonking Nili in war, you amply rewarded!
Beloved king! When my sister slighted your valour,
I slew her! This offering I've made at your sandal pair!
44. **"T**he queen had the audacity to remark
That you killed Katiraivelan by deceit!
She doubted your worth and valour!
Sullen was her stance – and sudden was her end!
But she deserves severe torture, bit by bit,
Time and time again till she breathed her last!
I should have made her cringe and crawl;
Her quick death was my blunder, blunder, my lord!

CANTO - 20

Attal and Annam in a small hut in Pullur

76. In a small thatched hut in Pullur
 Two wounded souls were consoling each other,
 Both exchanging soothing words of solace!
 One was Attal the grey-haired woman.
 Another, the young and slender Annam.
 A dove hunted for prey by an eagle!
 Tears rolled down the cheeks of Attal
 Who, endlessly, kept on cursing her fate!
77. "The king had planned to seek a handsome youth
 To wed his daughter Annam on *Avani**
 And then couch her on lion mark'd throne
 On the first of *Tai*** as the Crown'd Queen.
 I can't but recall this at this juncture,
 And weep for his death during the war.
 Shall I weep for the unexpected fall
 Of our king known for his hefty shoulders?
78. "Annam in her wedded life
 Should wallow in joy with animus deep'
 In the bedecked cot and soft mattress-
 The queen had such sweet dreams in her mind!
 Shall I weep for those shattered dreams?
 Like a mother poisoning her own babe
 Narikkannan cunningly killed the king!
 It was a dark day! Shall I lament that?

* A Tamil month corresponding to the later half of August and the first half of September.

** A Tamil month corresponding to the later half of January and the first half of February. The poet makes use of the customary belief that these are auspicious months.

79. “எதிரெதிரே இருதழற்பந் துகழ் சுழன்றே
 இருப்பதுபோல் கதிர்நாட்டான் வேழ நாட்டான்
 அதிற்கின்ற மெய்ப்பாடும் சுழற்றும் வானும்
 கட்புலனுக் கப்பாலாய் விசைகொள் ளுங்கால்
 முதியஓர் காலாள்போல் தாடி மீசை
 முடித்துநான் அங்கிருந்தேன்; நரிக்கண் ணன்தான்
 பதுங்குகறுப் புடைபூண்டு வேந்தை மாய்த்தான்
 பதைத்தேனே அதைஎண்ணி அழுவே னாநான்?
80. “நானிருந்தேன் காலாட்கள் பலரி ருந்தார்
 நடுவினிலே வேழநாட் டரசன் நின்றான்
 மேனிமிர்ந்த கரியஉடைக் காலாள் வந்து
 மெல்லிதனை நரிக்கண்ணன் வெட்டிச் சாய்த்த
 ஊன்நடுங்கும் செய்தியினைச் சொன்னான். மன்னன்
 உளம்நடுங்க மற்றவர்கள் உடல்ந டுங்க
 நானிருந்து மன்னவனைத் தேற்றுங் கால்என்
 நல்லுயிர் ஒடுங்கியதற் கழுவே னாநான்?
81. “பழநாள்பாண் டியன்உன்றன் மூதா தைக்குப்
 பரிசளித்தான் இந்நாட்டை! அதைக் குறிக்கும்
 முழுநீளப் பட்டயமும் உடைபூண் வானும்
 மூடியஅப் பேழையும்போ யிற்றே அந்தோ
 இழந்ததனால் பேழையினை, அழகு மிக்க
 இந்நாடு நின்உரிமை என்ற உண்மை
 ஒழிந்திடுமே! அதைஎண்ணி அழுவே னோநான்?”
 இவ்வண்ணம் உரைத்தழுது கொண்டி ருந்தாள்.

79. **"J**ust as two balls of flame roll round the field
Both the kings were engaged in a fierce fight,
Ferociously jumping from place to place
Using their shields and wielding their swords!
Clad and camouflaging as a grand old man
I stood at a distance beyond their sight
When the black cloaked Narikkannan stabbed our king's back,
To my shock and shudder! Shall I mourn this?
80. **"W**hen the Vezham king stood in our midst
Surrounded by me and some infantry men,
A well-built soldier with a black veil
Came there, narrated the gruesome tale
Of the brutal murder of our beloved queen.
All were rudely shocked, including the king.
I spoke to him some words of comfort;
I was sore at heart! Shall I deplore this?"
81. **"S**ome decades ago the Pandiya king gave Kadir Nadu
As a royal gift to your ancestor.
A copper plaque and a royal sword
Were kept in a chest,* which has now been robbed!
And, Lo! The most precious piece of evidence
To show that this is the land of yours
Is now lost! Shall I weep and wail at that?"
Thus she grieved like a child forlorn!

* In Tamil it is called *pezhai*. The English is a little short of suggesting the largeness and greatness of the coffer deeply indicated in Tamil.

இயல் - 21

கிழவி, இவ்வாறு நடந்தவை கூறி கையம்போது,
வீரப்பன் அக்குடிசை நோக்கி வந்தவன் இவைகளை
ஒளிந்து கேட்டிருந்தான். உண்மை உணர்ந்தான்.

82. வெளியினிலே பேழையொடு நின்று ருந்த
வீரப்பன் இவற்றையெலாம் கேட்டி ருந்தான்;
களிகொண்டான்! தன்முதுகில் உள்ள பேழை
கதிர்நாடு கவின் அன்னம் உடைமை என்று
வெளிப்படுத்தத் தக்கதோர் பேழை என்று
விளங்கிற்றுத்! தன்மனைவி ஆத்தா, அங்குக்
கிளிமொழியாள் அன்னத்தைக் காப்ப தற்கும்
கேடுதளை நீக்கற்கும் முயலு கின்ற
83. நிலையாவும் விளங்கிற்று! வீரப் பன்தான்
நீள்பேழை தனைஆத்தா விடம்இப் போதே
குலையாமல் தந்திடவும் நினைத்தான்! நாட்டின்
கொந்தளிப்பில் பேழையினை அவள்காப் பாற்றும்
வலிஏது? பொறுத்திருப் பேன்னெழு டித்து
மற்றும்அவர் பேசுவதைக் கேட்டி ருந்தான்!
தலைமீது கைவைத்துத் தாயே அப்பா
தனிவிட்டுச் சென்றீரோ இனிவாழ் வேனோ?

CANTO - 21

*When Attal thus laments, Virappan comes
there and overhears her words, comes to know
the truth about the treasure.*

82. Carrying the treasure on his shoulders
Virappan overheard all this!
He felt highly pleased! The royal deed,
That proud Annam's ownership of this land
Was inside the iron chest which he shouldered!
Attal was rend' ring whatever help she could
For saving Annam endow'd with parrot's voice
From Narikkannan's vulpine watch!
83. Virappan could understand all that happened.
He thought of handing it over at once
To Attal but then hesitated a little.
He doubted her prowess to safeguard
The treasure at this hour of turmoil;
Hence he had to bide time for deliberation
And heard Annam lament o'er her parents,
Her hands battering upon her head!

இயல் - 22

அன்னத்தின் துன்பம்

84. “ஐயகோ என் ஆத்தா! வைய கத்தில் அன்னைமடிந் தாளென்று சொன்ன சொல்லைத் தையலென துளம்பொறுத்த துண்டு! பின்பு தந்தையிறந் ததுபொறுத்த துண்டு! மேலும் துய்யகதிர் நாட்டுரிமை பேழை யோடு தொலைந்ததையும் பொறுத்ததுண்டு! பொறாத தீமை செய்துவந்தான் என்மாமன் என்றால் இந்தச் சிறியஉளம் பெருந்துயரைப் பொறுப்ப துண்டோ?
85. “உடன்பிறந்தா ளைவெட்டி, அன்னோள் ஆவி ஒப்பானின் உடல்சாய்த்தே இப்பால் என்னைத் தொடர்ந்தழிக்க எண்ணினவன் மாமன் என்றால் சுரந்தபால் இருந்தருந்திப் பரந்து லாவும் நெடும்பன்றிக் குட்டிகள்போல் மக்கள் யாரும் நிறையன்பால் உடன்பிறந்தார் என்று ணர்த்தக் கிடந்துதவம் புரிகின்ற உலகில் இந்நாள் ‘கேடிழைக்கும்உற’ வெனும்சொல் கேட்ப தேயோ?
86. “ஒப்புரைக்க முடியாத அன்னை என்னை ஒருக்கணித்து மார்பணைத்து மேனி யெல்லாம் கைப்புறத்தில் ஆம்படிக்குத் தழுவி என்றன் கண்மறைக்கும் சுரிசுழலை மேலொ துக்கி மைப்புருவ விழிமீது விழி யமைத்து மலர்வாயால் குளிர் தமிழால் கண்ணே என்று செப்பிமுத்த மிட்டாளே அன்புள் ளாளின் செந்தாமரை முகத்தை மறப்பே னோநான்?

CANTO - 22

Distress of Annam

84. **"Alas, Attal!** With fortitude I've endured
The sad demise of my mother beloved,
Though I'm a weaker vessel;
Then I endured the death of my father!
Forfeited even the treasure,
The proof of my legacy of Kadir Nadu!
But, can I tolerate this torment
Of my uncle's callous act of treasure too?
85. **"Stabbing his own sister and also her**
Beloved husband, he is now mad after
My blood! He happens to be my uncle!
Even piglets of the same litter
Cling affectionately to each other!
Likewise all humans should be kindly treated.
Should the milk of human kindness
Be thus spoiled by a vile relative of mine?
86. **"My peerless mother fondly nursed me,**
Hugged me when I was a cuddlesome babe.
Caringly caressed my hair, trimmed it
Prettied my arched and bow-like eyebrows
Kissed my rosy lips and forehead,
And called me 'My child!' in dulcet Tamil!
Shall I now recall her lotus face
And weep for her death at his cruel hands?

87. “இம்மாநி லம்புகமும் தந்தை, முந்தை
 ஈட்டிவைத்த மாணிக்கம் கூட்டி அள்ளிக்
 கைம்மாரி யாய்ப்பொழிந்து கணக்கா யர்பால்
 கலையருள வேண்டித்தன் தலைவ ணங்கி
 அம்மா எனக் கூவிக் கைம்மே லேந்தி
 அருகமர்ந்து பருகஎன்று பாலும் தந்தே
 “அ”ம்முதல் எழுத்தளித்தான்; அறிவோ அன்னோன்
 அன்பான திருமுகத்தை எண்ணி வாடும்

88. “உளராளும் தலைவனின்குற் றேவல் செய்வோன்
 ஒட்டுவிக்கும் சிற்றாளின் கீழ்க்கி டக்கும்
 ஓர் ஆளின், மகள், தன்னை உவந்து பெற்றோர்
 உயிர்துறந்தால் உளந்துடிப்பாள் என்றால், இந்தப்
 பாராளப் பெற்றாரை என்பெற் றாரைப்
 பறிகொடுத்த என்னுயிரோ உடலில் நிற்கும்?
 யாருமில்லை யான்பெற்ற பேறு பெற்றோர்!
 இற்றைக்கோ என்போலக் கெட்டா ரில்லை.”

87. **"M**y father a reputed king of ours,
Lavishly gifted rubies and pearls
Hoarded by his forefathers! It was given
To Seeni for imparting learning from alpha on
To me in faculties familiar to him.
Sitting by my side, my father offered me milk
And proudly enjoyed my performance!
How could I ever forget his handsome face?"

88. **"W**hen the royal servants who happen
To remain in the lowest rung,
Face ill-fated and untimely death,
Their daughters also face deep distress!
Pathetic that I'm alive, even after
The sad demise of my royal parents!
Gifted I was, to the greatest extent,
But, destined now to face deep torment!"

இயல் - 23

பதிவிருந்து கேட்டிருந்த வீரப்பன் போய்விட்டான்.
நரிக்கண்ணுக்கு முடி சூட்டுவதை முரசறைகிறான்
ஒருவன்!

89. **எ**னத்துடித்தான்! வீரப்பன் எடுத்தான் ஓட்டம்!
இங்கிருந்தால் அன்னத்தைத் தேடு வோரின்
சினத்தீயில் வெந்திடுதல் அன்றிப், பேழை
சிறியநரிக் கண்ணனிடம் சேரு மென்று
நினைத்தானாய், யாருமிலா இடம்பு குந்தான்!
நீக்கியபின் முரசறைவோன், “நரிக்கண் ணர்தாம்
இனிக்கதிர்நாட் டுக்கரசாய் முடிபூண் கின்றார்
இந்நான்” என் றான்இதனை இருவர் கேட்டார்.
90. **“அ**டிவைத்தான் கதிர்நாட்டில்! நெஞ்சில் வைத்தான்
அழிவைத்தான்! விழிவைத்தான் உரிமை வேரில்!
குடிவைத்தான் ஓடிவைத்தான் நாட்டில்! எங்கும்
கொலை, வைத்தான்! குறைவைத்தான் எண்ணா னாகி
வெடிவைத்தான் அறம்வளர்த்த இவ்வீட் டுக்கும்!
மின்னொளியே, தன்தலையில் உன்ன தான
“முடி”வைத்தான்; முழக்குகின்றான்; அன்னோன் வாழ்வின்
முடிவைத்தான் முழக்குகின்றான் முரசு றைந்தே!
91. **“இ**ந்நேரம் நரிக்கண்ணன் நன்னீ ராடி,
எழிலுடையும் இழைபலவும், பூண்டு, வேழ
மன்னவனை எதிர்பார்த்துப், பொன்னில் மின்னும்
மணிமுடியை அணிவதற்குக் காத்தி ருப்பான்!
இந்நேரம், தான், இருக்கும் இடத்தி னின்றே
எழிலரண்ம னைநோக்கித் தேரி லேறிப்
பிள்ளவரும் சூழ்ந்துவர வருவான் வேழன்!
பேரவையில், மகிழ்ச்சிகொள எவர்இ ருப்பார்?”

CANTO - 23

*Virappan runs from there - announcement
of Narikkannan's coronation through drum
beat*

89. **A**nnam wailed thus! Virappan took to his heels!
Thought he: "The combined operations of the enemy
Might by chance catch and set me on fire,
And also snatch this priceless treasure!"
So, he rushed to a safe far-off place.
"Today the coronation is to take place,
And Narikkannan will become the king of our land!"
The drumming announced this, which two persons heard.
90. **"H**e set foot on our land! He was bent
Upon destruction! That was his only ambition!
His eyes were set at the root of our freedom!
By disaster and dacoity, he haunts us!
Eschewing honour, he wrought disaster,
For the land that gave him shelter!
Crowned today, his end is not far!
That is the protent of this drummer.
91. **"F**resh, after bathing in perfumed water
And clad in imposing royal attire,
Narikkannan would be expecting the arrival
Of the Vezham king to wear the crown of glittering gold.
Now, the king too would be seated in his chariot
And be on his way to the palace,
Escorted by his guards!
But, who will be there in the hall to rejoice?"

இயல் - 24

முரசுறைதல் கேட்ட ஆத்தா அவனைத் தூற்றுகாஃ,
எதிரிகள் குடிசையைச் சூழ்ந்தார்கள்; அதே நேரத்தில்
வேளையும் பகைவரை எதிர்த்தான்.

92. **எ**ன்றுரைத்தே ஆத்தாதன் எரிவை எல்லாம்
எடுத்துரைக்கும் நேரத்தில், குடிசை நோக்கி
“அன்னம்அதில் தான் இருப்பாள்;” ஆத்தா என்னும்
அக்கிழவி யுடனிருப்பாள் என்றுகூவி
முன்வந்தார் சிலபகைவர் குடிசை நோக்கி!
முழங்கிற்றுக் குதிரைகளின் அடிஓசைதான்!
பின்னொருவன் வருகின்றான் அவன்பேர் வேலன்!
பெருவாளும் குதிரையும் பாய்ந்தன பகைமேல்!

93. **ப**லகுதிரை மறவரின்மேல் வேலன் எட்டிப்
பாய்ந்தனன்பல் ஆடுகட்குள் வேங்கை போலே!
கலங்கினர்வே ழுவர்!பத்துப் போர்மாண் டார்கள்!
கத்திசுழல் ஓசை, மறவர் முழக்கம்,
குலைநடுங்க வைத்தன! ஆத்தா,தன், வேலன்
குரல்கேட்டாள், வேழவர்கள் அங்கு வந்த
நிலையுணர்ந்தாள். அன்னத்தை நோக்கி அங்கு
நிகழ்கின்ற போர்நோக்கம் நிகழ்த்திப், பின்னர்.

CANTO - 24

*Hearing the drum beat, Attal curses Vezham
soldiers surrounding the hut. Instantaneously
Velan comes there and mounts his assault.*

92. **W**hen Attal was thus loudly lamenting
Ventillating her pent-up fury and grief,
Some soldiers mounted a fierce onslaught
Expecting both the ladies in the hut!
The noise of the hooves of dancing horses
Made the earth tremble! Another man crossed swords
And boldly faced their challenge- it was Velan!
His horse and sword charged against the Vezham forces.
93. **I**t was like the prowling charge of a panther
At the defenceless herd of hapless sheep!
Astounded were the Vezhamites! Some ten embraced death!
The rattling sound of swords and the battle-cry
Of soldiers made all tremble in fear!
Velan's voice Attal could clearly hear
And could understand what transpired there!
She made Annam realize the danger!

இயல் - 25

வேறையும், பகைவரும் போர் நடத்துறையில் அன்னம்,
ஆத்தா உருமாறி வெளிச் சென்றார்கள்.

94. அன்னத்தை ஆடவனாய் உருமாற் றிட்டாள்;
அன்றுபோல் தன்னுருவம் மாற்றிக் கொண்டாள்!
கன்னமறைக் குந்தாடி யுடைய தாத்தா,
கண்ணொத்த பையனொடு செல்வ தைப்போல்
தன்மகனின் கணக்காயன் சீனி வாழும்
தனிவீட்டை நோக்கியே விரைந்து சென்றாள்!
உன்மகனின் நிலைஎன்ன என்றாள் அன்னம்.
ஊர்மீட்கச் சாகட்டும் என்றாள் ஆத்தா!
95. கண்ணெடுத்தும் பார்த்தோமா? கைவா ளோடு
கடும்போரில் தனியாகக் கிடந்த சேயைப்
பெண்ணெடுத்து வளர்த்திட்டாள் அதனா லேதன்
பிள்ளையிர் போவதையும் பெற்ற தாய்தான்
எண்ணவில்லை என்றுலகம் உனைப் பழிக்கும்;
என்னால்தான் இப்பழியென் றெனைப் பழிக்கும்!
மண்ணெடுத்துச் சுட்டிடுசெங் கல்லோ, அன்றி,
மலைக்கல்லோ உன்னெஞ்சம் என்றாள் அன்னம்.

CANTO - 25

*During such fierce fight Attal and Annam
escape in disguise*

94. **A**ttal made Annam dress like a lad
And disguised herself as a grandpa
With face buried in beard grey,
Then both hurried to the secluded house,
Where Seeni the school master lived.
Annam was anxious about Velan's fate!
For her pestering questions, Attal quipped:
"Let him die in the fight to restore our land!"
95. **A**t that critical hour, we have abandoned your son!
Won't the world curse you for forsaking him?
Won't you be blamed for a such a misdeed done
To safeguard me from our enemy's hands?
Should I be the subject of such a curse?
Your fortitude is simply marvellous!
But should your heart remain so hard
As a burnt brick or a barren rock?"-Annam said.

இயல் - 26

ஆத்தாவும் அன்னமும் சீனிக்கணக்காயன் வீடு
நோக்கிப் போனார்கள். எதிரில் வேலையின் துணைவர்
குதிரைமேல் ஏறிக் குடிசை நோக்கிப் போவதைக்
கண்டார்கள்.

96. "வேலவனைக் காப்பதற்கு நம்மா லாமா?
வீணகவலை கொள்ளுவதில் ஆவதென்ன?
ஞாலத்தில் என்பிள்ளை யின் திறத்தை
நானறியக் கணக்காயர் சொன்ன துண்டு!
சோலைஅதோ! அதையடுத்த சிற்றூர் காண்பாய்!
தொடர்ந்துவா! விரைவாக" என்றாள் ஆத்தா
நாலைந்து குதிரைகளில் வாள்பி டித்த
நல்லிளைஞர் எதிர்வருதல் இருவர் கண்டார்.

97. "எங்கிருந்து வருகின்றீர்?" என்றான் ஓர்சேய்.
"எழில்வேலன் அவ்விடத்தில் வேழ வர்பால்
வெங்குருதிப் போர்செய்து கொண்டி ருக்கும்
விழற்குடிசைப் புறமாக வந்தோம்" என்று
தங்குடை இல்லாமல் ஆத்தா சொன்னாள்!
தாவினார் இளைஞரெல்லாம் குதிரை ஏவி!
மங்கையிரு கைகொட்டி மகிழ்ந்தாள்; "உன்றன்
மகன்முகமும் பார்த்தறியேன் ஆத்தா" என்றாள்.

CANTO - 26

Attal and Annam meet some colleagues of Velan

96. **"H**ave we got the might to safeguard Velan?
What use is there, lamenting on that?
The marvellous might of my son's brain and brawn
Many times, his master has extolled.
Behold the village and the garden there!
Quickly follow me!" When Attal said this,
They noticed some soldiers armed with swords
Darting towards them on their mounted steeds.
97. **"W**here do you come from?" asked one;
With little hesitancy did Attal say
That they had come from a reed-roofed hut
Where arm'd Velan was in bloody war
With Vezham men. The youth spurred
Their horses which galloped in full trot.
The woman in joy clapped her hands
And said: "I haven't yet seen your son".

இயல் - 27

ஆலடியில் கணக்காயன் எதிரில்சென்று மாற்றுடை
களைகிறார்கள். பின் அனைவரும் மாற்றுரு
வத்தோடு அரண்மனை நோக்கி நடந்தார்கள்.

98. ஆலடியில் அமாந்திருந்த கணக்கா யர்பால்
ஆத்தாவும் மங்கையும்போய்ப் போர்த்தி ருந்த
மேலுடையும், தாம்விலக்கி, நின்று, செய்தி
விளக்கிடவே, கணக்காயர் கிளத்த லானார்:
“வேலவனோ உமைக்காக்க அங்கு வந்தான்
வேழவரை எதிர்த்துப்போ ரிடவு மானான்
நாலைந்து பேர்இளைஞர் துணைக்கும் சென்றார்
நரிக்கண்ணன் தெரிந்துகொள்வான் இனிஎம் நோக்கம்.

99. “என்னையவன் சிறைப்படுத்த எண்ணு முன்னம்
யாமெல்லாம் மாற்றுருவத் தோடு சென்று
மன்னவனாம் வேழவனைத் தனியே கண்டு
மங்கைநிலை கூறுவது நல்ல” தென்றார்!
நன்றென்றார் இருவருமே! உருவம் மாற்றி
நடந்தார்கள் மூவருமாய் அரண்மனைக்குத்
தென்புறத்தே வேழவனார் தங்கி யுள்ள
திருமன்று தனைநோக்கி மிகவி ரைந்தே!

CANTO - 27

*They proceed to the palace in Seeni's company
- all in disguise*

98. **S**eeni was seated on a platform
Under a banyan tree. Both of them
Reached there and revealed their identity.
Seeing them the school master was enthralled
And said that he had dispatched Velan
And some of his colleagues to assist him.
"They have now crossed swords with Vezham soldiers
And Narikkannan would have known all this!
99. **"B**efore he puts me behind the bars
Let us proceed now itself in disguise,
Seek a private audience and appraise
The Vezham king of the ignominies
Of Annam and solicit his helping hand."
Deciding so, the trio disguised themselves
And hastened to the king's secluded abode
Situating in the Southern avenue.

இயல் - 28

வேழமன்னன் திருமன்றில் அமைந்து நரிக்குக் கதிர்
நாட்டைப் பட்டம் கட்டினேன் என்று மகிழ்ந்தான்.
அதை ஒரு முதியோன் மறுத்தான்.

100. ஒளிவிளக்குப் பத்தாயி ரத்தின் நாப்பண்
உயிர்விளக்காய் வீற்றிருந்தான் வேழ மன்னன்!
தெளிவிளக்கும் அறிவுடைய அமைச்சன் தானும்,
சிறியபடைத் தலைவர்களும் சூழ்ந்தி ருந்தார்,
களிமிகுக்க வேழத்தான் உரைக்க லுற்றான்
கண்ணெதிரில் இருக்கின்ற தன்னாட் டார்பால்:
“குளிர்புனல்சேர் கதிர்நாட்டை நரிக்கண் ணற்குக்
கொடுத்துவிட்டேன்; அவன் குறையை முடித்துவிட்டேன்
101. “என்னருமைப் படைத்தலைவன் மகிழும் வண்ணம்
யான்புரியத் தக்கதுபு ரிந்து விட்டேன்
தன்னருமை உழைப்பாலே என்னி டத்தில்
தான்பெறத்த குந்தகைத்தான் பெற்று விட்டான்!
பொன்முடியை அவன்தலையில் சூட்டும் போது
பொதுமக்கள் இந்நாட்டார் முகத்தி லெல்லாம்
துன்பத்தை நான்கண்டேன் ஏனோ?” என்றான்
“சொல்வேன்”என் றொருமுதியோன் வணங்கிச் சொல்வான்.
102. “நரிக்கண்ணன் கதிர்நாட்டை அடைவ தற்கு
நல்லதொரு சூழ்ச்சியினைத் தேட லானான்;
எரிவுதனைக் கதிரைவேல் மன்னன் மேலே
ஏற்றினான் தங்கட்கு! நம்பி னீர்கள்!
ஒருநாளும் தங்களைஅக் கதிரை வேலன்
உள்ளத்தால் பேச்சாலே இகழ்ந்த தில்லை.
பெரும்படையும் கொண்டுவந்தீர்! நடந்த போரில்
மறவர்நெறி பிழைத்ததுவும் அறமோ ஐயா?

CANTO - 28

*In the Court Hall, Coronation takes place.
But Vezham king feels that the people are not
happy. A bold man explains the reason.*

100. **T**he Vezham king was highly elated,
His face dazzled like numerous luminous lights!
A minister of deep learning and sagacity,
Chieftains of army were all present!
The king made this historic announcement
In the presence of the Vezham subject:
"This fertile Kadir Nadu, I've given
To Narikkannan! I've fulfilled his ambition!
101. **"H**e served as the chief of our armed force;
Today I've demonstrated my indebtedness!
The yeomen services he then rendered
Entitled him to receive this reward!
But when I crowned him people were gloomy
And lurking fear was writ on their long faces!
I know not why!" To this an old man
Came forward to submit his explanations:
102. **"F**or ascending the throne of Kadir Nadu
Narikkannan committed the heinous crime
Of conspiracy. By his back-biting tactics,
He created a conflict between the two kings,
You too believed him! But never did our king
In thought and word tarnish your image!
Unfortunate it is that you have waged a war
Throwing to winds the accepted norms.

103. “இருவேந்தர் வாட்போரை நிகழ்த்தும் போதே
 ஈட்டியினைப் பின்வந்து கதிராநாட் டான்மேல்
 நரிக்கண்ணன் செலுத்தினான் நானும் கண்டேன்!
 நகைத்ததுவான்! நாணிற்று நல்ல றந்தான்!
 இருக்கட்டும்; பெருவேந்தே, அரசி யாரை
 எதர்பாரா வகையாக வஞ்சத் தாலே
 பெருங்கொலைசெய் தான்அந்தோ! இப்பெண் ணானைப்
 பிறரறியா வகையில்நான் காத்தேன் அன்றே
104. “இவ்விளைய பூங்கொடியின் வேர றுக்க
 என்னவெலாம் செய்கின்றான்! என்னைக் கொல்ல
 ஒவ்வாத முறையெல்லாம் சூழ கின்றான்!
 உங்களிடம் நீதிகேட் கின்றேன்” என்று
 செவ்விதழாள் அன்னத்தை முகிலின் மீண்ட
 திங்களென மாற்றுகுவம் களைந்து காட்டி
 அவ்வகையே தானும்தன் உண்மை காட்டி
 ஆத்தாளன்பேர்; அரசின் பணிப்பெண் என்றாள்.

103. **W**hen you were engaged in fierce fighting
With the Kadir king, Narikkannan came unnoticed
And plunged a sharp spear at his back!
The vast sky heckled! Dame Virtue hung her head in shame!
This is not the end of all his treacherous acts!
Our queen was an innocent victim of this
Callow person's cold-blooded murder!
Taking no chance I shielded Annam from his ire!
104. **H**e plots in countless ways to get rid
Of this innocent girl and set at rest
Our king's entire lineage; now I've become
His latest target! I beseech the king
To save us from his cruel hands," she said.
Removing their veils, she revealed Annam's face
Which looked like the moon just emerging from the clouds
And said, "I am Attal- our king's servant maid!"

இயல் - 29

ஆத்தா, அன்னம் என அறிந்த வேழ மன்னன்
வியப்புற்றதோடு, பழி என்மேலல்ல என்றான்.

105. **வியப்புற்றான்;** முகநிறையக் கண்தி றந்து
மெல்லியிளை, ஆத்தாவைப் பார்த்தான்; மிக்க
துயருற்றான் “ஒருநாட்டைப் பிடித்த பின்னர்
தொடர்புடையா தமைக்கொல்ல ஒப்பு வேனோ!
செயப்பட்ட போர்நடுவில் பகையை நானோ
பின்னிருந்து கொலைபுரியச் செய்வேன்?” என்று
வியர்ந்திட்டான் உடலெல்லாம்! “அந்தத் தீயன்
விளைத்திட்டான்; நானல்லேன்” என்று சொன்னான்
106. “**அப்போதே** நானினைத்தேன்; கேள்வி யுற்றேன்.
அவற்றையெலாம் நரிக்கண்ணன் மறுத்துக் கூறித்
தப்பேதும் இல்லால்போல் ஆடல் செய்தான்.
கதிர்நாட்டின் தனியரசாய் நரிக்கண் ணற்கும்
இப்போது தான்முடியைச் சூட்டி வந்தேன்
என்செய்வேன் பழிசுமந்தேன் பழிசு மந்தேன்
எப்போதும் உமக்கேஓர் தீமை யின்றி
யான்காப்பேன் அஞ்சாதீர்” என்றான் மன்னன்

CANTO - 29

Vezham king is startled - offers his explanation

105. **A**stounded at such curious turn of events
He fondly surveyed their gloomy faces!
He was deeply moved! "After waging the war
Why should I uproot the king and this kingdom?
Would I have connived to kill the king from behind?"
Sweating in agony he further wailed:
"That evil one was behind the scheming!
Innocent I'am. Never did I do this!
106. **"E**ven at the outset I had a lurking suspicion;
I had some information too! Narikkannan
Denied all allegations and feigned innocence.
I have just now crowned him, trusting his words!
What shall I do? Can I retrace my steps?
Guilty I'm! Guilty indeed! What next?
But, you need not fear any more.
I'll save you from his cruel hands!" he assured.

இயல் - 30

அன்னம் முதலியவரைக் காக்கும் வழியை அரசன்
ஆராய்ந்தான்.

107. பின்னும் அவன் அமைச்சனையே, நோக்கி, “இந்தப்
பெண்ணரசி இனிஉய்யும் வண்ணம் யாது?
சின்னநடை நரிக்கண்ணன் இடம்விடுத்தால்
தீங்கிழைப்பான்; நல்லஉளப் பாங்கொன் நில்லான்;
அன்னையினைக் கொலைசெய்தான்; தந்தை தன்னை
அழித்திட்டான்; அன்னத்தை ஒழிப்பதற்கும்
முன்னின்று காத்தானை ஆத்தா என்னும்
முதியானைத் தீர்த்திடவும், குதியா நின்றான்.
108. “சுறுகநின் கருத்” தென்றான். அமைச்சன் சொல்வான்:
“கொடியோனைக் கதிர்நாட்டை ஆள வீட்டார்!
சீறுகின்ற பாம்புக்குத் தவளை யூரில்
திருமுடியோ சூட்டுவது? பின்பு காண்பீர்!
வீறுடைய கதிரைவேல் மன்னன் ஈன்ற
வெண்நிலவு முகத்தாளின் எண்ணங் கேட்டு
வேறுநாட் டிளவரசை மணக்கச் செய்து
மேலுமொரு தீங்கின்றிக் காக்க வேண்டும்.

CANTO 30

The king explores the ways to safeguard them.

107. **H**e addressed his minister and asked him:
"How can we save this pretty girl from him?
Treacherous Narikkannan would any time
Pounce upon this poor girl and end her life.
After inflicting death upon the king and the queen
He is after the blood of this slender girl!
Attal who has been hitherto shielding that girl,
Is hunted by this manic so cruel!"

108. **A**t the king's request, the minister replied:
"You've made that wicked man rule this land,
Just as crowning a poisonous serpent
To reign over the land of hapless frogs!
Time alone will bring out the hidden danger!
This girl with face like the milky white moon
Should wed a prince of her choice and thereby
Get a safer shield and shelter.

இயல் - 31

“அன்னம் முதலியகரக் காப்பாற்ற வேழ நாட்டி
லிருந்து ஒருவரை அனுப்பிக் கதிர் நாட்டை ஆண்டு
வரச் செய்க” என்றான் அமைச்சன்.

109. “கதிர்நாட்டை நரிக்கண்ணன் ஆளும் ஆட்சி
கடுகளவும் தீங்கின்றி இருப்ப தற்குப்
பொதுநாட்டம் உடையவர் அறிஞன் தன்னைப்
போயிங்கு நீர் அனுப்ப வேண்டும்” என்றான்
“எதுநாட்டம்? அன்னமே சொல்வாய்” என்றான்
ஏந்தல்மொழி கேட்டமலர்க் கூந்தல் சொல்வான்:
“சதுர்நாட்டிப் பகைமுடிமேல் தானை நாட்டும்
தமிழ்நாட்டுப் பெருவேந்தே, அவையில் உள்ளீர்!

110. “புழநாளிற் பாண்டியனின் படைந டத்திப்
பகைகொண்ட சோழனையும் வெற்றி கொண்ட
அழல்வேலான் என்னருமை மூதா தைக்கே
அளித்தான்ஓர் பேழையினைப் பரிசாய்! அந்த
எழிலான பேழையிலே ஞால மெச்சம்
இழை, ஆடை வாள்பலவும் இருக்கும்; மேலும்
அழகான கதிர்நாட்டின் வரலா நெல்லாம்
அப்பேழை சொல்லிவிடும் ஆக லாலே

CANTO - 31*The minister's sound counsel*

109. **T**o administer a just rule in Kadir Nadu
And to safeguard it from Nari's cruel hands,
The king can depute a learned emissary
To have him under his sway
Which of these choices you prefer, Annam?"
To this query, the girl stated her stand:
"Your Majesty known for your gallant deeds!
The elite assembled here in the court hall!
110. **D**ecades ago, one of my forefathers,
At the then Pandiya emperor's orders
Led a successful expedition
And subjugated the Chola land.
A treasure was then given as a reward!
Garments, sword and ornaments it contained
Alongwith a plaque of copper in which
Its entire history is neatly inscribed.

இயல் - 32

அன்னம் கூறுவான்: என்பேழை அரண்மனையில்
இருக்கும்; அதைக் காட்டச் செய்வீர் மன்னரே!

111. “வேழமா நாடுடைய வேந்தே, என்றன்
மேனாளின் நற்புகழை விளக்கும் அந்தப்
பேழைமா றாமல் அதைக் காட்டும் வண்ணம்
பெரியதோர் கட்டளையும் இடுதல் வேண்டும்!
ஏழையரின் குறைதீர்த்தல் கடமை யன்றோ”
என்றுரைத்தாள். நன்றுரைத்தாய் பெண்ணே அந்தப்
பேழைமா ற்றம்சிறிதும் இன்றி இங்கே
பெரும்படையால் வரும்படிசெய் கின்றே னென்று
112. “ஆளியெனும் படைத்தலைவா செல்க” என்றான்.
ஆயிரவர் உடன்செல்க என்றான்! இந்த
நாளில்இதே நேரத்தில் அண்ம னைக்கு
நாற்புறமும் காப்பமைத்தும் உட்பு குந்தும்
ஆளிருவர் மூவர்விழுக் காடு நீடும்
அறைதோறும் தேடிடுக எங்கும் பார்ப்பீர்
கேள்! இதை “அப்பேழை அடையா எத்தைக்
கிளிமொழியாள் சொல்லிடுவாள்” என்றான் மன்னன்.

CANTO - 32

Orders issued for searching the treasure

111. "Your Majesty! The king of Vezham land!
We're now in utter distress and doldrums!
The precious treasure of our ancestors
Should be protected from our enemy's hands!
Kindly pity these poor souls
And be pleased to issue necessary orders."
Instantly the king of Vezham' agreed to this –
Ordered his forces to fetch it all in tact.
112. "Let Aali,* a wing commander, rush to the palace!
Let thousand men assist the operation!
Let all the four gates of the fort remain closed.
Search everywhere! Spare not any spot there!
Carefully comb every nook and corner!
Needed tips on that treasure
She will provide! Minutely note them down!"
Thus ordered the king, seated on the throne!

* Means a lion. The reader is given to imagine the might and greatness of the king proper who has Aali as his wing commander. His country itself is called as Vezham land which means a country of elephants.

இயல் - 33

பேழையின் அடையாளம் கூறினாள் அன்னம்.

113. இவ்வஞ்சி அன்னம்உரைத் திடுவாள்: “ஐயா
என்பேழை மன்னவரின் வாளின் நீளம்!
உள்குலம் மூன்றுசாண்! உயரம் நாற்சாண்!
ஒளிதிகழும் கிளச் சிறைப்பொன் தகடு தன்னால்
வெளிப்புறமும், பொதிகைமலைச் சந்த னத்தின்
வெண்பல்கை உட்புறமும் காணும் மேலே
உளிஅழுந்தும் எழுந்தாலே உள்ளிருக்கும்
உயர்பொருள்கள் அத்தனைக்கும் பெயர்கள் காணும்.
114. “வாள், நகைகள், ஆடைவகை முழுநீ எத்தில்
வைத்திடுபொற் பட்டயம்பேழைக்கு ஞண்டு!
காணுகநீர்” என்றுரைத்துத் தான ணிந்த
கழுத்தணியைக் கழற்றியதில் அமைத்திருந்த
ஆணிப்பொற் பேழையதன் அடையா எத்தை
அரசருக்கும் படையாட்சி தனக்கும் காட்டிச்
சேனையாந்த அரண்மனைக்குள் ஆடற் கட்டின்
தென்அறையில் அப்பேழை இருக்கும் என்றாள்.

Annam narrates the identity

113. **Y**oung and slender Annam described:
 "Its length will be around that of our king's sword;
 Breadth around three spans! Height around four!
 Made of pure and glittering gold,
 The inside chamber made of white sandal wood
 Felled from Pothikai hills! The treasure chest had
 A catalogue of its valuable contents
 Clearly carved on its exterior lid!
114. **"A** sword, jewels, garments, royal testament
 Inscribed on a full length metallic plaque
 An emblem like this over its lid".
 She then showed the emblem on her jewel
 To the king and the chieftains for their perusal;
 Then she resumed to recount:
 "The treasure was kept in the southern room
 Just near the elevated dancing hall!"

இயல் - 34

அன்னம் முதலியவர்களுடன் பகையை அனுப்பி
அரண்மனையில் பேழையைத் தேடச் செய்தான்
மன்னன்.

115. “ஒடுக, பாண்டியன் பரசை நோக்கி நீவிர்!
உமைத்தடுத்தால் நமதாணை அவர்க்குச் சொல்க!
தேடுக” வென் றான்மன்னன்! சென்றிட்டார்கள்!
“திருநாட்டை வென்றேன்நான் எனினும் அந்த
நாடுதனை உடையவர்க்கே நான ளித்து
நாளடைவில் அவரிடத்தில் கப்பம் கொள்ளல்
பீடுடைய அறமாகும்! இந்த நாட்டின்
பேருரிமை ஆராய்வேன்” என்றான் மன்னன்
116. அந்நேரம் எண்ணத்தில் ஆழ்ந்தி ருந்த
அமைச்சன்இது கூறுகின்றான் மன்ன வன்பால்:
“மன்னவரே ஆளியினைப் போகச் சொன்னீர்
மற்றந்தப் படைத்தலைவன் நரிக்கண் ணற்குச்
சின்னவனே ஆதலினால் பேழை தேடும்
திறத்தினிலே குறைச்சல்வந்து சேரக் கூடும்!
இந்நிலையில் பொறுப்புள்ள ஆள னுப்பி
எழிற்பேழை தனைதேடச் செய்க” என்றான்.
117. ஆத்தாவும் உரைத்திடுவாள்: “ஆம்ஆம் நானே
அவ்விடத்தில் போகின்றேன் துணைய ளிப்பீர்!
தீத்தாவும் கண்ணாலே நரிக்கண் ணன்தான்
சிறியபடைத் தலைவனையே அஞ்ச வைத்துக்
காத்தாளும் அரண்மனையில் பேழை தன்னைக்
கைப்பற்றிக் கொள்வானே” என்று கூறத்
தாத்தாவைப் போலுருவை மாற்றிக் கொள்க
தக்கபடை யொடுசெல்க என்றான் மன்னன்.

CANTO - 34

The king ordered search in the palace

115. **"Rush** at once in search of the treasure of Pandiyan.
If anyone obstructs your way, tell him clear cut
That it is my order! Search for the treasure!"
The army obeyed his commands! "Though I win the war
It is my custom to give them freedom
Providing chance to enhance its resources
And discharge royal dues*." He then assured
To honour the legitimate rights of all.

116. **The** minister, who was till then immersed
In deep thought, made the humble submission:
"His majesty has deputed Aali in search
Of the treasure! But he is junior
To Narikkannan and this might hamper
The success of that search and therefore
The king can depute a senior person
And ensure effective operation".

117. **Attal** too confirmed. "Yes, yes, I too
Would rush to the palace! Please provide
Able men for my assistance! Narikkannan
Might browbeat Aali with his fierce looks,
And thereby grab our invaluable treasure!"
Realizing her well-founded fear,
The king assured the needed assistance
And advised her to don on her erstwhile guise!

* Tribute paid to the emperors.

இயல் - 35

அன்னம் முதலியவர் அரண்மனையடைந்தார்கள்.
ஆளி அரண்மனையில் தேடியதில் பேழை இல்லை
என்றான்.

118. முன்போல ஆணுருவம் பூண்வாள் ஆத்தா,
முழுநீள வாள்ஒன்றும் இடையில் சேர்த்தாள்!
பின்தொடர்ந்தான் கணக்காயன் வாளும் ஏந்திப்!
பிற,காலாட் படைதொடர அரண்மனைக்கு
முன்,வாயில் தனையடைந்தார்! மேலும் உள்ளே
மொய்த்தபடை மேல்சென்று மொய்த்து நிற்கச்
சின்னதொரு படைத்தலைவன் ஆளி என்பான்
“தேடியதில் பேழையினைக் காணோம்” என்றான்

119. திடுக்கிட்டான் கணக்காயன்! “நரிக்கண் ணையா
தெருக்கதவின் அருகினிலும் போக வேண்டாம்
படைமறவர் யாவருமே, வெளிச் செல்லாதீர்
பகரும்இது வேழவரின் ஆணை யாகும்
அடுக்களையோ ஆடரங்கோ எவ்விடத்தும்
அணுவணுவாய்ப் பேழையினைத் தேட வேண்டும்
நடுவிலுள்ள உமையும் ஆராய வேண்டும்
நகராதீர்” என்றுரைத்தான்; நன்றென் றார்கள்.

CANTO - 35

Annam and others search the palace. After the search, wing commander Aali says that he could not trace the treasure

118. **A**ttal disguised with grey hair and beard
And armed with a long and sharp sword,
Dashed towards the palace along with Seeni
And fully armed soldiers aplenty.
When they reached the main gate of the palace
Soldiers were roaming round like busy ants.
Aali the wing commander came there and said:
"The treasure is not found anywhere in the palace!"
119. **T**aken aback, the school master said: "Let not
Narikkannan go, even near the entrance!
Let not the soldiers go out of the palace!
This is the oral order of our king!
Be it kitchen or even court hall,
Let the search be through everywhere!
Let not even the soldiers be spared.
So, don't move!" The men obeyed the king's commands.

இயல் - 36

கணக்காயன் முதலியவர்கள் தேடினார்கள்.
அங்கிருந்த மற்றவர்கள் அவ்விடம்விட்டு வெளியிற்
செல்லாமல் இருக்கவேண்டும். ஆனால் ஒருவன்
மட்டும் வெளியில் ஓடுகிறான், ஆத்தா பின்
தொடர்கின்றான்.

120. கணக்காயன் எவ்விடத்தும் துணைவ ரோடு
கடிதாகத் தேடுகையில், ஆட்கள் தம்முள்
இணைப்பாக நின்றிருக்கும் ஒருவன் கண்ணை
இமைக்காமல் நாற்றிசையும் செலுத்து வோனாய்
அணித்தான தெருவாயில் நோக்கி மெல்ல
அகலுவதைக் கருத்தாக ஆத்தா பார்த்தே
கணுக்காலை வெட்டுவேன் செல்லேல் என்றாள்
கடிதுபறந்தான்; பறந்தாள்; வாளை ஒச்சி.

CANTO - 36

*During the search, one person is seen running
- Attal follows him*

120. **W**hen Seeni and his numerous aides were
Meticulously searching for the treasure,
A person standing among the soldiers
Stealthily surveyed all the sides
Without winking his lids and tiptoed
Towards the entrance! Attal loudly cried:
"Don't move a bit! Else I'll sever your leg!"
He fled! She chased him with the lifted dagger!

இயல் - 37

ஓடியவன் கணுக்காலை ஆத்தா வெட்ட அதே போதில்
அவன் அவளின் இடது கையை வெட்ட இருவரும்
ஓரிடத்தில் வீழ்ந்தார்கள்.

121. அரசநெடுந் தெருநீங்கிப் பல்க லைகள்
ஆய்வுகூடம், நோய்நீக்கும் மருத்து வத்தின்
பெருநிலையம் நீங்கிப்பின், குறுக்கே ஓடிப்
பிறைக்கோட்டு யானைபல நிறுத்தும் கூடத்
தருகினிலோர் இருள்கிடக்கும் பொதுமன் றத்தில்
அவன்புகுந்தான். கணுக்காலை வெட்டினான்; தன்
அரிதான இடக்கையை இழந்தான் ஆத்தா!
இருமுதியார் அருகருகு துடித்து வீழ்ந்தார்.
122. செந்நீரிற் புரளுகின்ற இரண்டு டம்பும்
தெண்ணீரின் கரைமீனாய்த் துடிக்கும்! "ஆவி
இந்நிலையில் ஆயிற்றா" என்னும் வாய்கள்!
இரண்டுள்ளம் சுரப்பற்ற பசுக்காம் பைப்போல்
எந்நினைவும் இல்லாமல் துன்ப மேயாம்!
'இம்'மென்னும் இருகூரல்கள் வைய வாழ்க்கை
சின்னேரம் சின்னேரம் என்ப தெண்ணத்
திடுக்கிடும்அவ் விருமுதுமைப் பருவம் ஆங்கே.
123. தனக்குந்தன் கணவனுக்கும் இடையில் வாய்ந்த
தடை,பிரிவு கசப்பனைத்தும் பல்லாண் டாகப்
புனத்திலுறும் புதல்போலே வளர்த்த தாலே
புறத்தொடர்பே இல்லாத முதிய ஆத்தா
அனற்கொள்ளி பட்டபிள்ளை கதறும் போதில்
அம்மாஎன் பதுபோல் துணைவன் தன்னை
நினைத்தவளாய்த் தாழ்குரலில் "அத்தான்" என்றாள்
நிறைவியப்பால் வீரப்பன் "ஆத்தா" என்றான்.